Koviloor Digital Library

இந்தியப் பெரியோர்கள்

ஸ்ரீமத் விவேகானந்த சுவாமிகள் அருளியது

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயம்
கோவை ஜில்லா

Koviloor Digital Library

நவம்பர், 1969.

1081

ஸ்ரீ குருமகராஜ் உற்சவ வெளியீடு

விலை 50 காசுகள்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலய பிரஸில் அச்சிடப்பட்டது.

Koviloor Digital Library
காந்தி ராஜாஜி மன்றம்,
GANDHI RAJAJI MANDRAM,
KARAIKUDI - 623 002.

இந்தியப் பெரியோர்கள்

இந்தியப் பெரியோர்களைப்பற்றிப் பேசும்போது என் மனம், சரித்திரம் புகமுடியாத, நமது புராணங்களுக்கும் எட்டாத, அந்த மிகப் பழங் காலத்திற்குச் செல்லுகிறது. இந்தியாவில் பிறந்த பெரியோர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். இந்தியா இப்பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக, பெரியோர்களையுண்டாக்குவதைத் தவிர வேறு என்ன காரியத்தைச் செய்து கொண்டிருந்திருக்கிறது? ஆதலால் இவர்களில், மிக ஒளி வாய்ந்தவர்களாயும் புதிய சகாப்தங்களுக்கு அடிகோலியவர்களாயும் இருக்கக் கூடிய சிலருடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளைப்பற்றி மாத்திரம், எனக்குத் தெரிந்ததை உங்களுக்குச் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன்.

முதலில் நம் சாஸ்திரங்களைப்பற்றி நாம் கொஞ்சம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இரண்டு விதமான உண்மைகள் நமது சாஸ்திரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன; ஒன்று என்றும் அழியா சாசுவதமான உண்மைகள். இரண்டாவது அந்தந்த கால, தேச, வர்த்தமானங்களுக்கேற்பச் சொல்லப்பட்டவை சாசுவதமான உண்மைகளென்று கருதப் பட்டவை கடவுளைப் பற்றியும் ஆத்மாவைப்பற்றியும், அவையிரண்டிற்குமிருக்கும் அழியாத சம்பந்தத்தைப்பற்றியும் சொல்லுகின்றன. இவை எழுதப்பட்டிருக்கும் நூல்களுக்கு சுருதிகள் அல்லது வேதங்கள் என்று பெயர். இரண்டாவது வகை உண்மைகள் மனு. யக்ஞவல்கியர் முதலியவர்கள் எழுதிய ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலும் தந்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகின்றன. இவை சுருதிகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவை.

Koviloor Digital Library

அதாவது இவைகள் சுருதி வாக்குக்கு முரண்பட்டால், அப்பொழுது சுருதியைத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதுதான் விதி. மனிதனுடைய லட்சியம், அதை அடையும் மார்க்கம்-இவைகளைப்பற்றிய அடிப்படையான உண்மைகள் சுருதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஸ்மிருதிகள் இவைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு மேற்கொண்டு விவரிக்கின்றன வென்பது கருத்து. பொதுவாக சுருதியே போதுமானது. ஆத்மீக வாழ்வு நடத்துவதற்கு அதற்கு மேல் சொல்லவும் முடியாது, தெரியவும் முடியாது அதில் விடப்பட்ட விவரங்களை அவ்வப்போது காலத்திற்கேற்ப ஸ்மிருதிகள் சொல்லி வந்தன. இச்சுருதித் தத்துவங்களை வெளியிட்ட பெரியோர்கள் பலர்; அவர்களில் பெண் மக்களும் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிறப்பு, காலம் முதலிய விவரங்களைப்பற்றி நமக்கு அதிகம் தெரியாது. அவர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட உன்னதமான உண்மைகள் மாத்திரம் வேதங்களின் புனித இலக்கியங்களில் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்மிருதிகளை எழுதிய காலத்தில் மகத்தான, பெரிய உலகத்தையே அசைக்கக்கூடிய பெரியோர்கள் நம்முன் தோன்றுகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் செய்த உபதேசங்களைவிட உயர்ந்த உண்மைகளைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் அனுஷ்டித்தவர்களாகவும் பெரிய மகான்களாயிருப்பதாகவும் நாம் காண்கிறோம்.

நம் மதத்தில் ரூபக் கடவுள், அரூபக் கடவுள் என்ற இரு கருத்துக்களுக்கும் இடமிருக்கிறதென்ற விஷயத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம் மதத்தில் எத்தனையோ அரூபத் தத்துவங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுடன் கடவுள் எண்ணிறந்த ரூபங்களில் வணங்கப்படுவதும் உண்டு. ஆனால் நம் மதத்திற்கு அடிப்படையாகவிருக்கும் சுருதிகளும், வேதங்களும், எந்த ஒரு தனி மனிதருடைய வாழ்க்கையையும் சார்ந்தனவல்ல அவதார புருஷர்கள், தீர்க்கதரிசிகள் – இவர்களைப்பற்றி ஸ்மிருதி

Koviloor Digital Library

களிலும் புராணங்களிலும்தான் சொல்லப்படுகிறது. நம் மதத்தைத் தவிர உலகிலுள்ள மற்றெல்லா மதங்களும் அவைகளை ஸ்தாபித்த தனி மனிதருடைய வாழ்க்கைகளைச் சார்ந்திருக்கின்றனவென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிருஸ்துவ மதம், முகம்மதிய மதம், புத்த மதம், ஜைன மதம் — இவை முறையே ஏசு கிருஸ்து, முகம்மது நபி, கௌதம புத்தர், வர்த்தமான மகாவீரர் - இவர்களுடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு உண்டாகியிருக்கின்றன. எனவே இம்மதங்களில் அவர்கள் வாழ்க்கைச் சரித்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் எவ்வளவு தூரம் உண்மையென்பதைப் பற்றி பலத்த விவாதங்களிருக்கின்றன. பழங்காலத்தில் தோன்றின இவர்கள் வாழ்க்கை விபரங்களைப் பற்றி ஏதாவது சந்தேகம் உண்டாகுமானல், அவர்கள் ஸ்தாபனம் செய்த மதங்களாகிய கட்டிடங்களும் உடைந்துவிழத் தக்கனவாக விருக்கின்றன. நம் மதம் தனி நபர்களின் வாழ்க்கைகளை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமலிருப்பதால், நமக்கு இக்கதி நேரவில்லை. நாம் நம் மதத்தைப் பின்பற்றுவது, ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்லது அவதார புருஷர் அவ்விதம் சொன்ஞர் என்ற காரணத்திற்காகவல்ல. கிருஷ்ணன் காரணமாக நாம் வேதத்தை நம்புவதில்லை. வேதத்தின் காரணமாகக் கிருஷ்ணனை நம்புகிறோம். வேத வாக்குக்கு ஒப்பற்ற உதாரணமாக விருந்தான் என்பதுதான் கிருஷ்ணனுடைய பெருமை. இங்ஙனமேதான் மற்ற பெரியோர்களும் அவதார புருஷர்களும் போற்றப்படுகிருர்கள். மனிதன் பூரணத்துவத்தையும் மோட்சத்தையும் அடைவதற்கு அவசியமான அனைத்தும் நம் வேதங்களில் இருக்கின்றனவென்பது நமது நம்பிக்கை. அதற்குமேல் புதிதாக ஒன்றும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. பூரண ஐக்கியம், ஏகத்வத்திற்கு மேல் வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? அதுதான் எல்லா ஞானத்தின் லட்சியமுமாகும். அவ்வைக்கியத்தை அடைந்

Koviloor Digital Library

தாய் விட்டது; இதற்குமேல் செல்ல முடியாது. 'தத்வம் அஸி' என்ற தத்துவத்தைக்கண்டு பிடித்த போது ஆத்மீக ஞானம் பரிபூரணமடைந்து விட்டது. அது வேதத்திலிருக்கிறது அதற்கு மேல் செய்யவேண்டியதெல்லாம் அவ்வப்போது காலதேச வர்த்தமானங்களை அனுசரித்து, மக்களுக்கு இப்பழைய உண்மைகளை எடுத்துரைக்க வேண்டியதுதான்; இப்பணியை ஆற்றுவதற்காகவே பல பெரியோர்களும் ஆசார்ய புருஷர்களும் தோன்றினர்கள். "எப்பொழுது எப்பொழுது தர்மம் குன்றி அதர்மம் மேல்படுகின்றதோ அப்பொழுதெல்லாம் அதர்மத்தை அழிப்பதற்கும், தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும், நான் பிறப்பெடுக்கிறேன்" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கீதையில் அருளியது இதை மிகத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இதிலிருந்து என்ன ஏற்படுகிறது? முதலாவதாக இந் நித்திய தத்துவங்கள் எவர்களுடைய தர்க்கம் அல்லது அதிகாரத்தையும் சாராமல், தங்களையே அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவென்று ஏற்படுகிறது. இந்த ஒப்பற்ற தன்மை இந்துமதத்திற்கு மாத்திரம் தான் உண்டு. அது ஒன்றுதான் தனிமனிதர்களைவிட்டு, தத்துவங்களை மாத்திரம் போதிக்கிறது. எனவே, வேதாந்தம் ஒன்றுதான் உலகிற்குப் பொதுமதமாக விருக்கமுடியும்; இப்பொழுதும் பொது மதமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறதென்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஒரு மனிதருடைய வாழ்க்கையின்பேரில் கட்டப்பட்ட எந்த மதமும் உலக முழுதும் எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தகுந்ததாக விருக்க முடியாது நம் தேசத்தில் பல பெரியோர்கள் தோன்றியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு சிறு ஊரில்கூட பலவிதமான மனிதர்கள் பலவிதமான லட்சியங்களைப் பின்பற்றுவதைக் காண்கிறோம். அப்படியிருக்க புத்தர், முகம்மது அல்லது கிறிஸ்து போன்ற ஒரு மனிதரையே உலக முழுதும் பின்பற்றுவதெங்ஙனம் இயலும்? தவிர உலகிலுள்ள எல்லா ஒழுக்க முறைகளும், நீதி நெறி

Koviloor Digital Library

களும், ஆத்மீக உணர்ச்சிகளும், மத சம்பிரதாயங்களும் அவ்வொருவருடைய அதிகாரத்தின் மூலமாகவே உண்மையாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பது எங்ஙனம் சாத்தியமாகும்? வேதாந்தத்திற்கு எம் மனிதனுடைய அதிகாரமும் தேவையில்லை. மனிதனுடைய சாசுவதமான தன்மையை அது அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் நீதி நெறி மனித ஆத்மா அனைத்தும் ஒன்று என்ற அழியாத் தத்துவத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, பெரும்பான்மையான மக்களுக்குத் தங்கள் வழிபாட்டை நடத்துவதற்கு மனித சொரூபம் அவசியமென்பதை நம் பெரியோர்கள் மிகப் பழங் காலத்திலிருந்தே உணர்ந்தார்கள். ஏதாவது ஒரு மனித ரூபத்தில் அவர்களுக்குக் கடவுள் வேண்டும். புத்த பகவான், கடவுள் ரூபம் உடையவரல்லவென்று உபதேசித்தார். ஆனால் அவர் மறைந்து ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள் அவருடைய சிஷ்யர்கள் அவரையே ரூபக் கடவுளாக வணங்க ஆரப்பித்து விட்டார்கள். எனவே ரூபக்கடவுள் அவசியம் இது சமபந்தமாய் இன்னொரு விஷயமும் நமக்குத் தெரியும். மனிதன் தன் சொந்தக் கற்பனையால் உண்டாக்கக்கூடிய தெய்வ உருவங்களைவிட, நடமாடும் தெய்வங்களாய் நம் மத்தியிலிருக்கும் பெரியோர்களின் வாழ்க்கைகள் சிறப்பாகவும் போற்றத் தகுந்தனவாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இப்படிப் பட்டவர்கள் சில நூற்றுண்டுகளுக்கொரு தரம் நம் முன் தோன்றுகிறார்கள். நம் மனதில் கற்பனை செய்யக்கூடிய தெய்வங்களைவிட இவர்கள் வழிபடத் தகுந்தவர்கள். நானும் நீங்களும் நமது கற்பனையால் உண்டாக்கக் கூடிய எந்த தெய்வத்தைக்காட்டிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உயர்ந்தவர். நம் மனத்தில் நினைக்கக்கூடிய எந்த லட்சியத்தைக் காட்டிலும் புத்தர் அதிக உயர்வும் உயிர்ச்சக்தியும் உடையவர். எனவே நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய தெய்வங்களைக் காட்டிலும் இவர்களே வழிபடத் தகுந்தவர்கள். இதை நமது

காந்தி ராஜாஜி மன்றம்,
GANDHI RAJAJI MANDRAM,
KARAIKUDI - 623 002.

Koviloor Digital Library

பெரியோர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். எனவே இத்தகைய அவதார புருஷர்களைத் தெய்வமாக வழிபடுவதற்கு அவர்கள் அனுமதியளித்தார்கள். இவ்வவதார புருஷர்கள் அனைவரிலும் உயர்ந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இதற்கு மேலும் ஒருபடி செல்லுகிறார். 'எங்கெங்கு மனிதனால் அபூர்வமான ஆத்மீக சக்தி வெளியிடப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் நான் இருக்கிறேன் என்பதை உணர். என்னிடமிருந்துதான் அச்சக்தி தோன்றுகிறது' என்று அவர் கீதையில் அருளியிருக்கிறார். உலகிலுள்ள எல்லா தேசங்களிலும் தோன்றியிருக்கும் அவதார புருஷர்களை வழிபடும் உரிமையும் இதன் மூலம் இந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்துவாக விருப்பவன் எந்த தேசத்திலுமிருக்கும் எந்த ஞானி அல்லது முனிவரையும் வணங்கலாம். நடைமுறையில் நாம் பல சமயங்களில் கிருஸ்தவர் கோவில்களுக்கும் முகம்மதியர் மசூதிகளுக்கும் போய் வணங்கி வருகிறோம். இது நல்லது. நாம் முன் சொன்னபடி நம்முடைய மதம் எல்லோரையும் தழுவியது. அது எல்லாவிதமான லட்சியங்களையும் தன்னுள் உடையதாக, பரந்த நோக்கத்துடனிருக்கிறது. இதுவரை உலகில் தோன்றியிருக்கும் மத லட்சியங்கள் அனைத்தையும் அது ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இனிமேல் வரக்கூடிய லட்சியங்கள் அனைத்தையும் தன்னுடைய பரந்த இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேதாந்தம் தயாராக விருக்கிறது.

இம்மகத்தான பெரியோர்கள், அதாவது அவதார புருஷர்களுக்கு, அடுத்தபடியில் ரிஷிகள் இருக்கிறார்கள். ரிஷியென்ற பெயர் அடிக்கடி வேதங்களில் வருகிறது. ரிஷிகள் ஆத்மீக விஷயங்களில் மிகுந்த அதிகாரம் பெற்றவர்கள். இதன் கருத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ரிஷிகள் என்பவர்கள் மந்திர திருஷ்டர்கள்—அதாவது ஆத்மாவைக் கண்டு அனுபவித்தவர்கள். ஆத்மா உண்டென்பதற்கு சாட்சியம் என்ன என்று மிகப் பழங் காலத்திலேயே

Koviloor Digital Library

கேட்கப்பட்டது. புலன்களின் மூலம் அதை நுகர முடியா தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'எதை வார்த்தைகளும் எண்ணங்களும் எட்ட முடியாதோ அது கண்களுக்கும், வாக்குக்கும், மனத்திற்கும் எட்டாத' தென்று நெடுங்கால மாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது ஆத்மா, கடவுள், மனித வாழ்க்கையின் லட்சியமான அந்த நித்திய வாழ்க்கை-இவை களைப்பற்றி வெளி இயற்கை நமக்கு யாதொன்றும் தெரி விக்க முடியாது. மனது சதா மாறிக்கொண்டிருப்பது; ஓர் எல்லைக்குட்பட்டது. அப்படியிருக்கும் இயற்கை எல்லையற்ற, என்றும் மாருத, நித்தியமான பரம்பொருளைப் பற்றி எவ் விதம் அறிய முடியும்? அது அசாத்தியம். அப்படியானல் வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஞானம் எங்கிருந்து வரு கிறது? இந்த ஞானத்தை ரிஷிகள் அனுபவித்து அறிந்திருக் கிருர்கள். இந்த ஞானம் நமது புலன்களில் இல்லை. ஆனல் புலன்கள்தானு மனிதனுடைய அனைத்தும்? மனிதனுடைய லட்சியமனைத்தும் புலன்களிலிருக்கிற தென்று சொல்ல யாருக்குத் தைரியமுண்டு? நம் அனைவருடைய வாழ்க்கையிலும் சிற்சில சமயங்களில்—நாம் மிகவும் நேசிக்கும் ஒருவர் இறக்கும்போது அல்லது வேறு வருத்தம் திடீரென்று உண்டாகும்போது அல்லது உயர்ந்த தொரு இன்பம் அனுபவிக்கும்போது—நம் மனதில் ஆழ்ந்த சாந்தம் உண்டாகி அச்சமயங்களில் நமது உண்மைத் தன் மையையும், நம் புலன்களுக்கப்பால், நம் வாக்குக்கும் மனதிற்கும் அப்பாலிருக்கும் அப்பரம்பொருளின் உணர்ச்சி யையும உணரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கின்றன. வாழ்க்கையில் சில சமயங்களில் மட்டும் தோன்றக்கூடிய இந்த உணர்ச்சியை நாம் சாதனையின்மூலம் பண்படுத்திப் பூரணமாக்க வேண்டும். ஆத்மா புலன்களால் அல்லது பிரக்ஞையாலும் கூடக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்லவென் பதைப் பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னரே மனிதன் கண்டுபிடித்தான். பிரக்ஞையென்பது வாழ்க்கை

காந்தி ராஜாஜி மன்றம்,
GANDHI RAJAJI MANDRAM,
KARAIKUDI - 623 002.

Koviloor Digital Library

யின் வரையற்ற சங்கிலியில் ஒரு கொக்கிதானென்பதை நாம் உணரவேண்டும். உயிர்வாழ்வும் பிரக்ஞையும ஒன்றல்ல; பிரக்ஞை வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதி. பிரக்ஞைக்கு அப்பால்தான் ஆத்மீக வீரர்கள் ஆராய்ச்சி செய்கிறூர் கள். பிரக்ஞை புலன்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. பிரக்ஞையையும் புலன்களேயும் கடந்து சென்று ஆத்மீக உண்மைகளே அறிய வேண்டும். இங்ஙனம் புலன்களேக் கடந்து சென்று ஆத்மீக உண்மைகளே அறிபவர்கள் இன்னும் இருக்கிறூர்கள். அவர்களுக்குத்தான் ரிஷிகள் என்று பெயர். ஏனெனில் அவர்கள் தான் ஆத்மீக உண்மைகளே நேருக்கு நேராகப் பார்க்கிறூர்கள்.

ஆதலால் வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் உண்மை களுக்குச் சாட்சியம் பிரத்தியட்ச அனுபவம்தான். என் முன்னிருக்கும் மேஜையைக் காண்பது போல் அவைகளேயும் காணலாம். மேஜையைப் புலன்களால் அறிகிறேம். ஆத்மீக உண்மைகளேப் புலன்களுக்கும் பிரக்ஞைக்கும் மேம் பட்ட ஒரு நிலேயில் காண்கிறேம். இந்நிலேயை அடைந் தவர்கள் ரிஷிகளெனக் கருதப்படுகிறூர்கள். ரிஷித்துவம்— ரிஷிகளாகும் அந்நிலே - ஒரு சிறு கூட்டத்தாருக்கு மாத்திரம் உரியதல்ல. எல்லாக் காலத்திலும், எல்லா இடங்களிலும், எல்லாமக்களும், ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி ரிஷிகளாகலாம். ஞானிகளாயிருப்பவர்களின் சந்ததியில் பிறந்தவர்கள், அல் லாதவர்கள், ஆரியர்கள், ஆரியரல்லாதவர்கள், மிலேச்சர்கள் முதலிய அனேவருக்கும் ரிஷிகளாக உரிமையுண்டு என்று வத்சாயனர் பகிரங்கமாக உரைத்திருக்கிறூர். வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஞானிகளின் நிலேயென்பது இதுதான். இதை நாமும் இதர நாட்டினரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டோமானுல், மதத்தின் பேரில் நடக்கும் சண்டை சச்சரவுகள் குறையும். மதம் என்பது புத்தகங்களிலோ, கொள்கைகளிலோ, ஆசாரங்களிலோ, அல்லது பேச்சிலோ,

Koviloor Digital Library

தர்க்கத்திலோ இல்லை. அனுபூதியே ஆத்மீக வாழ்க்கையின் அடிப்படையாகும். என் சிநேகிதர்களே! நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ரிஷிகளாகி, ஆத்மீக உண்மைகளை நேருக்கு நேர் உணரும்வரை, உங்களுக்கு மத வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கவில்லை. புலன்களுக்கு மீறிய உணர்ச்சியைப் பெறுகிற வரையில் மத வாழ்க்கை உங்களுக்குப் பேச்சளவில்தானிருக்கும். புத்தகங்கள் கொள்கைகள் முதலியன அந்நிலையைப்பெறுவதற்கு உதவி செய்யலாம். ஆனால் அனுபூதி பெறுகிறவரையில் உங்கள் பேச்சுக்கு அதிகாரமும் மதிப்பு மிரா. புத்த பகவான் சில பிராம்மணர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த சம்பாஷணையொன்று இங்கு சொன்னால் பொருத்தமாயிருக்கும். அந்தப் பிராம்மணர்கள் கடவுளுடைய குணங்களைப்பற்றி விவாதித்துக்கொண்டு அவரிடம் வந்தார்கள் அப்பொழுது புத்தபகவான் அவர்களில் ஒருவனைப் பார்த்து, 'நீ கடவுளைப் பார்த்திருக்கிறாயா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அப்பிராம்மணன் 'இல்லை'யென்றான். 'உன் தகப்பனார் பார்த்திருக்கிறாரா?' என்றார். 'இல்லை' என்றான். 'உன் பாட்டனார் பார்த்திருக்கிறாரா?' என்றார். அதற்கும் 'இல்லை' என்றான் பிராம்மணன். அதற்குமேல் புத்தபகவான் 'நீயோ, உன் தகப்பனாரோ அல்லது உன் பாட்டனாரோ பார்த்திராத ஒருவரைப்பற்றிப் பேசி நீங்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் மண்டையை உடைத்துக்கொள்ளுகிறீர்கள்?' என்றார். அதைத்தான் உலகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது. 'இந்த ஆத்மாவை வெறும் பேச்சினாலோ அல்லது புத்தி நுட்பத்தினாலோ, அல்லது வெறும் வேதங்களைப் படிப்பதனாலோ அறிய முடியாது' என்று வேதம் உரைக்கிறது. இந்த வேத வாக்கை நாம் உலகிற்கு எடுத்துரைப்போம். உங்கள் சண்டை சச்சரவுகள் அனைத்தும் வீண். நீங்கள் பிரசாரம் செய்யும் கடவுளை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் பார்த்திராவிடில், உங்கள் பிரசாரம் பயனற்றது நீங்கள் எதைப்பற்றி மற்றவர்களுக்கு உரைக்கிறீர்களோ, அது உங்களுக்கே தெரியாது கடவுளைக்

Koviloor Digital Library

கண்டிருந்தால் நீங்கள் சண்டை போட மாட்டீர்கள். அப்பொழுது உங்கள் முகமே பிரகாசிக்கும்.

உபநிடதங்களில் ஒரு கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முனிவர் தம் புதல்வனைப் பிரம்மனைப்பற்றி அறிவதற்காக அனுப்பியிருந்தார். அவன் திரும்பி வந்த போது, நீ என்ன படித்திருக்கிருயென்று கேட்டார். அவன் பல சாஸ்திரங்களைப் படித்திருப்பதாக பதில் சொன்னுன். 'நீ இன்னும் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது, படித்துவா' வென்று அவனைத் திருப்பி அனுப்பி விட்டார். அவன் மறுபடியும் வந்த போது, அதே கேள்வியைத் தந்தை சில காலம் பொறுத்து மீண்டும் கேட்டார். அதேமாதிரி பதிலை அவனும் சொல்ல, மறுபடியும் அவனைத் திருப்பியனுப்பி விட்டார். அடுத்ததடவை பையன் திரும்பிய போது பையன் முகத்தில் ஒளி வீசிக்கொண்டிருந்தது. 'ஏ பிள்ளாய்? உன் முகத்தில் பிரம்மனை அடைந்தவனுடைய ஒளி வீசுகின்ற' தென்று தந்தை உரைத்தாராம். கடவுளை நீங்கள் அடைந்தால் உங்கள் முகம், வாக்கு, தோற்றம் அனைத்தும் ஒரு புதிய மாறுதலடையும். அப்பொழுது உங்கள் ஜீவியமே மனிதவர்க்கத்திற்குப் பெரும் ஆசியாக விருக்கும். ஒரு ரிஷியை எவரும் எதிர்க்க முடியாது இந்த ரிஷித்துவம்தான் நமது மதத்தின் லட்சியம். பேச்சு, தர்க்கம், துவைதம், அத்வைதம் முதலிய தத்துவங்கள் மட்டுமன்றி வேதங்கள்கூட அதற்குக் கீழ்ப்பட்டவைதான். இவை அந்நிலையை அடைய உதவியாக யிருக்கலாம் ஆனுல் அதுதான் முக்கியமானது. வேத வியாகரணமெல்லாம் அவ்வளவு முக்கியமல்ல. அந்த ஒப்பற்ற அழிவற்ற ஒருவனை உணரும் ஞானம்தான் அனைத்திலும் உயர்ந்தது. இந்த ஞானத்தை அடைந்தவர்கள் ரிஷிகள். எனவே ரிஷித்துவம் என்பது ஒரு நிலை; ரிஷிகள் அதை அடைந்தவர்கள். நாம் அனைவரும் ஒரு காலத்தில் இந்நிலையை அடைவோமென்று இந்து மதம் போதிக்கிறது.

Koviloor Digital Library

இதுதான் இந்துக்களின் லட்சியம். சில கொள்கைகளை நம்புவது. கோயில்களுக்குச் செல்வது, தீர்த்தங்களில் குளிப்பது-இவையல்ல நமது லட்சியங்கள். ரிஷித்துவத்தை யடைந்து விடுதலை பெறுவதே நமது வாழ்க்கையின் நோக்கமாகும்

இன்னும் பிற்காலத்தில் உலகிலே மகத்தான காரியங்களைச் செய்திருக்கும் பல பெரியோர்களையும் அவதார புருஷர்களையும் காண்கிறோம். பாகவதத்தின்படி அவர்கள் தொகை கணக்கற்றது. அவர்களில் இந்தியாவில் அதிகமாகப் போற்றப்படுகிறவர்கள் ராமனும், கிருஷ்ணனும் ஆவர். ராமன், முற்காலத்து வீரம் நிறைந்த மக்களுக்கு லட்சியமாய், உண்மைக்கும் ஒழுக்கத்திற்கும் உறைவிடமாய், ஒரு லட்சியமான புத்திரனும் கணவனும், அரசனும் திகழ்வதை நாம் ராமாயணத்தில் காண்கிறோம். மிகத் தெளிவாகவும், சுத்தமாகவும், அழகாகவும், எளிமையாகவும் உள்ள பாஷையில் ராமனுடைய சரித்திரம் அப்பெரிய காவியத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. சீதையைப்பற்றி என்ன சொல்வது? சீதை போன்ற இன்னுமொரு பெண்மணியை இதுவரை தோன்றியிருக்கும் உலக இலக்கியங்கள் ஒன்றிலும் காண முடியாது. இனிமேலும் காண்பதரிது. சீதை ஒப்பற்றவள். இதுவரை பல ராமர்கள் தோன்றியிருக்கலாம்; ஆனால் ஒரு சீதைக்கு மேல் உலகில் தோன்றியதில்லை. அவளே இந்திய மாதர்களின் லட்சியமாய் விளங்குகிறாள். இந்திய மாதர்களிடமிருக்கும் நற்குணங்கள் அனைத்தும் அவளிடமிருந்தே பிறந்திருக்கின்றனவென்று தோன்றுகிறது. இந்தப் பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள எல்லா ஆண் பெண் குழந்தைகளுடைய வழிபாட்டையும் பெற்று அவள் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறாள். அவள் தூய்மையைவிடத் தூய்மையானவள். அவளே பொறுமைக்கும் சகிப்புத்தன்மைக்கும் இருப்பிடம்.

காந்தி ராஜாஜி மன்றம்,
GANDHI RAJAJI MANDRAM,

Koviloor Digital Library

அவள் கற்புக்கு அணிகலமாய், எல்லா கஷ்டங்களையும் சலிப்பின்றிச் சகித்தாள். இத்தகைய அவள், மனிதர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் தெய்வமாய், நம்முடைய தேசீய லட்சியமாய் எப்பொழுதும் இருந்து வருவாள். சீதையைப்பற்றி அறியாத எவரும் இருக்கமாட்டார்கள். எனவே இன்னும் அதிகம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. நமது புராணங்கள், வேதங்கள், சமஸ்கிருத பாஷை முதலிய அனைத்தும் மறையலாம்; ஆனால் ஐந்து இந்துக்களிருந்தாலும் சீதையின் சரித்திரம் மறையாமலிருக்கும். சீதை நமது லட்சியமாய் நமது ரத்தத்தில் கலந்திருக்கிறாள்.

நாம் அனைவரும் சீதையின் குழந்தைகள் சீதையின் லட்சியத்தைவிட்டு நம் பெண்களின்மேல் தற்கால நாகரிகத்தைப் புகுத்தப்பிரயத்தனம் செய்தால், அது வியர்த்தமாகுமென்பதை நாம் அனுதினமும் காண்கிறோம். இந்திய மாதர்கள் சீதையின் அடிச்சுவடுகளையே பின்பற்றி வாழவேண்டும்.

ராமருக்குப் பிறகு. ஆண் பெண் குழந்தைகள் முதலிய அனைவராலும் பல்வேறு விதங்களில் மிகுந்த அன்புடன் போற்றப்படும் கிருஷ்ணன் தோன்றுகிறார். 'மற்ற அவதார புருஷர்கள் பகவானுடைய சில அம்சங்களின் தோற்றங்கள். ஆனால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் பகவானே அவதாரமாகி வந்தவர்' என்று பாகவதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய வாழ்க்கையின் பலதிறப்பட்ட அம்சங்களைப் பார்த்தால். இவ்விதம் சொல்லியது ஆச்சரியமல்ல. அவர் முற்றத் துறந்த துறவியாக விருந்தார்; அதே சமயத்தில் அதி ஆச்சரியமான கிருகஸ்தராகவும் இருந்தார். அவரிடம் ரஜோ குணத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற சக்தி அளவற்றிருந்தது, அத்துடன் பரம சாத்வீகம் பொருந்திய தியாகத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து வந்தார். நீங்கள் கீதையைப் புரிந்து

Koviloor Digital Library

கொள்ளாத வரை கிருஷ்ணனை அறிந்து கொள்ள முடியாது. அவர் தம்முடைய உபதேசங்களின் உயிர் பெற்ற உருவமாக விருந்தார். எல்லா அவதார புருஷர்களும் தாங்கள் உபதேசிக்க வந்த தத்துவங்களுக்கு லட்சியமாக விருந்தார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரும் தாம் உபதேசித்த கீதையின் லட்சியமாய் விளங்கினர். பற்றின்றி வாழ்தல் என்ற கீதையின் முக்கிய உபதேசத்திற்கேற்ப அவர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தம் ராஜ்யத்தையும் பொருட்படுத்தாது விட்டு விடுகிருர். அரசர்கள் அனைவரும் அவரை வந்து வணங்கினர்கள். ஆனல் அவர் அரசராக விருக்க விரும்பவில்லை. கள்ளங் கபடற்ற சுபாவத்துடன் கோபிகளுடன் விளையாடுகிருர்.

அவருடைய அதி ஆச்சரியமான அந்த பிருந்தாவன லீலைகளை அர்த்தம் செய்து கொள்ளுவது மிகக் கடினம். ஒருவன் மிக உயர்ந்த, தூய்மையான தன்மையைப் பெற்ருலொழிய அதைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. மிகப் புனிதமான அன்பைப் பருகித் திளைத்தவர்கள் தான் அந்த அதி அற்புதமான அன்புக் கதையை அறிந்து கொள்ள முடியும். எதையும் வேண்டாத, சுவர்க்கத்தையும் விரும்பாத, உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும், அத்துடன் மறுமையையும் நினைக்காத, அந்த கோபிகளின் உன்னதமான பேரன்பின் தன்மையை யாரே உணரவல்லார்! என் சிநேகிதர்களே! இக் கோபிகளுடைய அற்புதமான அன்பின் மூலம் ரூபக் கடவுள் அரூபக்கடவுள் என்ற பிரச்னை தீருவதைக் காண்பீர்கள். மனித வாழ்க்கையின் உயர்ந்த லட்சியம் அரூபக் கடவுள் என்பதை நாம் உணர்வோம். எல்லாவற்றிலும உயிர்க்குயிராய் நின்றிலங்கும் அரூபக் கடவுளே தத்துவ விசாரத்தின் முடிவென்பதையும் நாம் அறிவோம். எனினும், நாம் வழிபாடு செய்வதற்கும் பக்தி செய்வதற்கும், நம் மனது கிரகிக்கக்கூடிய ஒரு வடிவத்தை நாடுகிறது. எனவே ரூபக் கடவுள் தான் மனிதன் நினைவுக்கு எட்டக்கூடிய உயர்ந்த

Koviloor Digital Library
1605/801

லட்சியமாயிருக்கிறது. எனினும் புத்தியும் தர்க்க ஞானமும் அதற்கு விரோதமாயிருக்கின்றன. பிரம்மசூத்திரங்களில் கேட்கப்பட்டிருக்கும் அப்பழைய கேள்வி மறுபடியும் கிளம்புகிறது. திரௌபதி யுதிஷ்டிரரிடம் கேட்கிருள்: 'சர்வ சக்தி வாய்ந்த ரூபக் கடவுள் ஒருவர் இருந்தால், நரகம் போன்ற இந்த உலகம் ஏன் சிருஷ்டி செய்யப்பட்டது? இது அவர் சிருஷ்டியாக விருப்பின் அவர் பாரபட்சமுடையவராகத் தானே இருக்க வேண்டும்?' ஆதலால் ரூபக் கடவுள் என்ற கருத்து அறிவால் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாகவில்லை. அரூபக் கடவுளை கிரகிக்கமுடிவதில்லை. கடவுள் ரூபத்துடன் கூடியவரா அல்லது அரூபமானவரா வென்ற இப்பிரச்னையை கோபிகளுடைய ஒப்பற்ற அன்பின் மூலம் தான் தீர்க்க முடியும்.

அவர்கள் கிருஷ்ணனுடைய புகழைக் கேட்க விரும்பவில்லை. அவர் சகலத்தையும் சிருஷ்டி செய்தவர், சகல சக்தியும் வாய்ந்தவர், எதையும் சாதிக்க வல்லவர் என்றெல்லாம் அவர்கள் உணர விரும்பவில்லை. அவர்கள் அறிந்த ஒரே விஷயம் அவர் எல்லையற்ற கருணைக்கடல் என்பதுதான். தங்களுடன் பிருந்தாவனத்திலிருந்த இளம் கிருஷ்ணனைத்தான் அவர்கள் போற்றிவந்தார்கள். அனைவருக்கும் தலைவனுய் அரசர்க்கு அரசனுய், அமர்ந்திருந்த அவர், அவர்களுக்கு என்றும் கோவலர் பாலகனுகவே இருந்தார். 'உற்ருரை யான் வேண்டேன், ஊர் வேண்டேன், பேர் வேண்டேன், கல்வியும் செல்வமும் யான் வேண்டேன், சுவர்க்கமும் சுகமும் எனக்கு வேண்டாம். ஏ பகவானே! உன்னைப் பக்தி செய்து தொழுவதற்காக அந்த அன்பை அனுபவிப்பதற்காக, கணக்கற்ற நற் பிறவிகளை எனக்கு அளிப்பாயாக' என்று அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். வேறு ஒரு நோக்கமும் இல்லாமல், அன்பு செய்வதற்காகவே அன்பு,

Koviloor Digital Library

பணியாற்றுவதற்காகவே பணி, சேவை செய்வதற்காகவே கடமை, என்ற கருத்து மனிதனுடைய மத வாழ்க்கையின் சரித்திரத்திலேயே ஓர் உன்னதமான இடத்தைக் குறிக்கின்றது. இது உலக சரித்திரத்தில் முதல் தடவையாக, எல்லா அவதார புருஷர்களிலும் மேம்பட்டவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணருடைய திருவாயிலிருந்து, இந்திய மண்ணிடையே பிறந்தது. அத்துடன் பயத்திற்காகவும் பொருட்களை இச்சித்தும் கடவுளைத் தொழுத காலம் ஒழிந்தது. அதற்குப் பதிலாக, அன்பு செய்வதற்காகவே அன்பு, பணியாற்றுவதற்காகவே பணி, சேவை செய்வதற்காகவே கடமை என்ற அதி உன்னதமான கருத்துத் தோன்றிற்று.

அந்த அன்புதான் எத்தகையது! அவர்கள் அன்பின் தன்மையைத் தெரிந்துகொள்வது மிகக் கடினம் என்று முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அதி அற்புதமான அன்பைத் தப்பர்த்தம் செய்யும் மூடர்கள் நம்மிடமும் இல்லாமலில்லை. இதைக் கேவலமாக நினைக்கும் இழிந்த அறிவினர் நம் ரத்தத்தில் பிறந்தவர்களுள்ளும் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். கோபிகளுடைய அன்பை வருணிக்கும் சரித்திராசிரியர் பிறவியிலேயே மிகப் புனிதமான சுகதேவர் என்பதையும் நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மனிதன் மனதில் சுயநலம் இருக்கும்வரை, கடவுளை உண்மையாக நேசிப்பது அசாத்தியம். அத்தகையவர்களின் அன்பு வெறும் வியாபாரமேயொழிய வேறல்ல. பகவானே! நான் உனக்கு ஒன்று தருகிறேன், அதற்குப் பதிலாக நீ வேறொன்று தா' என்று உரைக்கின்றது அவர்கள் அன்பு. 'நீ வழிபடாவிடில், நீ நரகத்திற்குப் போவாய் அல்லது வேறு விதமாகக் கஷ்டப்

Koviloor Digital Library

படுவாய்' என்று தெய்வம் உரைப்பதாக நம் சிலர் பயத்தின் காரணமாகத் தெய்வ வழிபாடு செய்கிருர்கள். இத்தகைய தாழ்ந்த எண்ணங்களிருக்கும் வரையில் ஒருவன் கோபிகளுடைய எல்லையற்ற அன்பை எங்ஙனம் உணர முடியும்? 'ஓ உன்னுடைய முத்தம் ஒன்று கொடுத்தருள்வாய். உன்னுல் முத்தமிடப்பட்டவர்களுக்கு உன் மேலுள்ள அன்பு சதா தழல்விட்டெரிகிறது; அவர்கள் துன்பமெல்லாம் தொலைந்து, உன்னைத்தவிர மற்ற நினைவுகள் அனைத்தையும் மறக்கிருர்கள்' என்று அவர்கள் தெய்விக அன்பால் உன்மத்தராஞர்கள்.

முதலில் பொன், பெயர், புகழ் முதலிய இவ்வற்ப ஆசைகளை மறந்துவிடுங்கள். அப்பொழுதுதான் நீங்கள் கோபிகளுடைய அன்பின் தன்மையை உணர முடியும். அப்புனிதமான அன்பை பூரண மனப் பரிசுத்தமடையாதவர்களால் அறிய முடியாது. காமமும், லோபமும் மற்ற ஆசைகளும் நிறைந்த அற்ப மனிதர்களுக்கு கோபிகளின் மாசற்ற அன்பில் குறை சொல்லத் தைரியமிருக்கிறதா? இவ்வன்பு தான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணுவதாரத்தின் மகிமையாகும். கீதையின் உயர்ந்த தத்துவங்கள் கூடத்தன்னை முற்றிலும் மறந்த இவ்வன்புக்கு ஈடாகா. ஆத்மிக லட்சியத்தைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவர்கள் படிப்படியாக உயர்ந்து செல்லும் மார்க்கம் கீதையில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனுல் இங்கு, அன்பு மதுவுண்டு, பேரின்பத்தில் தன்னையும் மறந்து திளைத்து, ஆசார்யன், சிஷ்யன், புத்தகங்கள், சுவர்க்கம், கடவுள் என்ற அனைத்தையும் மறந்து அன்பு அன்பு என்ற ஒரே உணர்ச்சி மாத்திரமிருக்கிறது. இவ்வன்பில் ஈடுபடுகிறவர்கள் உலகிலுள்ள அனைத்தையும் மறந்து, தாம் அன்பு செய்யும் கிருஷ்ணனைத் தவிர வேறு எதையும் பார்ப்பதில்லை. அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியால் சகலமும் கிருஷ்ணமயமாகி, ஒவ்வொரு முகமும் கிருஷ்ணன் முகமாகத் தென்படுகிறது.

Koviloor Digital Library

தாங்களும் கிருஷ்ணமயமாகி விடுகிறார்கள். இதுதான் அந்த அற்புதமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய அன்பின் தன்மையாகும்.

வீண் விபரங்களைப் பற்றிப் பேசுவதில் உங்கள் பொழுதைப் போக்கவேண்டாம் அவருடைய வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாக விருக்கும் முக்கிய அம்சங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவருடைய வாழ்க்கையில் சரித்திர சம்பந்தமான முரண்பாடுகளிருக்கலாம். பிற்காலங்களில் அவர் வாழ்க்கையில் செருகப்பட்ட சம்பவங்களும் இருக்கலாம். எனினும் அதற்கு முன்னிராத உயர்ந்த கொள்கையை உபதேசித்த ஒரு மகானுடைய வாழ்க்கை இவைகளுக்கு அடிப்படையாக இருந்திருக்க வேண்டும். சாதாரணமாக தீர்க்கதரிசிகள் முன்னிருந்த கருத்துக்களைப் பூரணப்படுத்திக் கூறுகிறார்கள்; அல்லது தங்கள் காலத்திலே நிலவியிருந்த கருத்துக்களை உருவகப்படுத்திக் கூறுகிறார்கள் என்னலாம். அத்தகையவர்களைப்பற்றி அவர்கள் வாழ்க்கை உண்மையானதா, அல்லவா என்று சந்தேகிக்க இடமிருக்கிறது. ஆனால் எவ்வித பலனையும் எதிர்பாராமல் பணியாற்றுவதற்காகவே வேலை, அன்பு செய்வதற்காகவே அன்பு, சேவை செய்வதற்காகவே கடமை என்ற லட்சியங்கள் அவரால் தான் முதன் முதல் உபதேசிக்கப்பட்டன. அவர் காலத்திற்கு முன் அவை யிருந்தனவென்று சொல்லக்கூடியவர்களிருந்தால், அதை ரூபிக்கும்படி அவர்களை அறைகூவியழைக்கிறேன். இவைகளைப் போதித்த ஒருவர் இருந்திருக்கத்தான் வேண்டும் இக்கருத்துக்கள் வேறு எவரிடமிருந்தும் பெற்றிருக்க முடியாது; ஏனெனில் அவை அக்காலத்து வாயுமண்டலத்திலிருக்கவில்லை. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்தான் இத்ததுவங்களை முதன் முதலில் உபதேசம் செய்தருளினார். அவருடைய சிஷ்யரான வியாசர் அவைகளை உலகிற்கு எடுத்துரைத்தார். அவர் உபதேசங்கள் அனைத்திலும் உயர்ந்தது அவர் கோபிகளுக்குக் கொடுத்த இவ்வுன்னத அன்பு தான். அன்பு உன்மத்தம் உங்கள் மனத்தில் புகுந்து கோபி

Koviloor Digital Library

களுடைய அருட் பேரன்பின் தன்மையை உணர்ந்தால் தான் நீங்கள் உண்மையில் அன்பின் தன்மையை உணர்ந் தவர்களாவீர்கள். உலகத்தை மறந்து சுயநலத்தைத் துறந்து, தூய்மையின் உருவமாகி, தத்துவார்த்தங்களின் ஆராய்ச்சியையும் மறந்து. அந்த அன்புப் பயித்தியத்திலே ஈடுபடும்போதுதான், அன்பு செய்வதற்காகவே அன்பு என்ற அந்த கோபிகளின் எல்லையற்ற அன்பின் மகிமையை அறிவீர்கள் அவ்வன்பே அனைத்திலும் உயர்ந்தது. அதைப் பெற்ருல் அனைத்தும் பெற்றவர்களாவீர்கள்.

இந்த உயர்ந்த நிலையிலிருந்து அடுத்த படிக்கு வருகிருேம்—ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கீதையை உபதேசித் தருளினுர். நமது தேசத்தில் புதிய முறையாக ஒரு வாதம் கிளம்பியிருக்கிறது, கோபிகளுடைய லீலைகள் நன்ருகவில்லை யெனச் சில ஐரோப்பியர்கள் நினைக்கிருர்கள் டாக்டர் இன்ருர் அப்படி நினைக்கிருர்: அப்படியானுல் அந்த பாகம் போகவேண்டியதுதான். ஐரோப்பியர்கள் அனுமதியின்றி கிருஷ்ணன் இருக்கமுடியுமா? முடியவே முடியாது! மகா பாரதத்தில் இரண்டு இடங்களில் தவிர வேறு இடங்களில் கோபிகளைப்பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை அவைகளும் முக்கியமான இடங்கள் அல்ல திரௌபதி பிரார்த்தனையிலும் சிசுபாலன் பேச்சிலும் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவை பின் செருகப்பட்டனவையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதம் செய்கிருர்கள். ஏன்? ஐரோப்பியர்களுக்குப் பிடிக்காததை அவசியம் எடுத்து விட வேண்டுமல்லவா? ஆதலால், இவை பின்னுல் செருகப் பட்டவை! இப்படியே கிருஷ்ணனைக் கூடப் பின்னுல் செருகப் பட்டவன் என்று சொல்லிவிடலாமே! இம்மனிதர்களுடைய மதமே வியாபாரமாகவிருக்கிறது இங்கு ஒரு காரியம் செய்து மறுமையில் அதற்காக வட்டியுடன் இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற வியாபார மனப்பான்மை

Koviloor Digital Library

உள்ளவர்கள் அவர்கள். அத்தகைய மனப்பான்மையில் கோபிகளுடையது போன்ற அன்பிற்கு இடமேது?

வேதங்களுக்கு கீதையைவிட நல்ல பாஷ்யம் இது வரையில் எழுதப்படவில்லை. இனிமேலும் எழுதமுடியாது உபநிடதங்கள் பல்வேறு விதமாகப் பொருள் செய்யப்பட்டிருப்பதால் அவைகளைக் கிரகிப்பது கடினமாயிருக்கிறது. எனவே வேதங்களுக்கு மூலப்பொருளான அந்த பகவானே திருவுருவம் தாங்கிவந்து, அவைகளின் பொருளை விளக்கும் பொருட்டுக் கீதையை உபதேசம் செய்து அருளினர். இந்த உபதேசத்தைத்தான் தற்கால இந்தியாவும் உலகமும் நாடி நிற்கின்றன. அதற்குப்பின் வந்த பாஷ்யக்காரர்கள், கீதைக்கு வியாக்கியானம் எழுதும் போதுகூடப் பலசமயங்களில் அதன் உண்மைக் கருத்தை உணராமலிருந்தது ஆச்சரியமான விஷயம். கீதை என்ன உபதேசிக்கிறது, பாஷ்யக்காரர்கள் என்ன சொல்கிருர்கள் என்பதைப் பார்ப்போம், அத்வைதியாகவிருக்கும் பாஷ்யக்காரர். உபநிஷதங்களிலிருக்கும் துவைதப் பொருள் கொடுக்கும் சுலோகங்களை மாற்றிச் சித்திரவதை செய்து அவைகளுக்குள் அத்வைதப் பொருளைப்புகுத்த முயற்சி செய்கிருர். பாஷ்யக்காரர் துவைதியாகவிருந்தால் அவர் அத்வைதப் பொருள் கொடுக்கும் சுலோகங்களைச் சிததிரவதை செய்து அவைகளுக்குத் துவைதப் பொருள் வருவிக்க முயற்சி செய்கிருர். ஆனுல் கீதையில் இங்ஙனம் கருத்துக்களை மாற்றியமைக்க முயற்சியே இல்லாமல் இருப்பதைக் காண்பீர்கள். அவைகள் எல்லாம் சரி, என்று பகவான் சொல்லுகிருர். 'மனித ஆத்மா ஒரு நிலையிருந்து இன்னெரு நிலைக்குப் படிப்படியாக மேலே சென்று கடைசியில் தன் அந்திய லட்சியமான நிர்குணப் பிரம்மனை அடைகிறது' என்று கீதை உபதேசம் செய்கிறது. கர்மகாண்டம் கூட நேராக மோட்சம் அளிக்காதெனினும், அதைப் பெறுவதற்கு

Koviloor Digital Library

உதவியாகவிருக்கலாம் என்று கீதையில் காட்டப்படுகிறது. விக்கிரகங்கள், பூசைகள், சின்னங்கள் — இவையனைத்தும் ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் உதவியாக விருக்கும்; அதாவது முதலில் உள்ளத் தூய்மை வேண்டும். உள்ளத்தூய்மையும் சிரத்தையும் இருந்தால் மாத்திரமே எல்லா வழிபாடுகளும் பயன் அளிக்கும்.

இத்தனை விதமான வழிபாடுகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் அவசியமாவென்பது அடுத்த கேள்வி. ஆம் அவசியம் தான். இல்லாவிடில் அவை ஏன் இருக்க வேண்டும்? தற்காலத்தில் சிலர் சொல்கின்றதுபோல மதம் என்பது கெட்ட அக்கிரமக்காரர்களால் பணம் சம்பாதிப்பதற்காகச் செய்யப்பட்ட சூழ்ச்சியல்ல. இது பார்வைக்கு எவ்வளவு சரியாகத் தோன்றினும் உண்மையல்ல. மதங்கள் மனித ஆத்மாவின் அவசியத்தை யொட்டிப் பிறந்தவை. இப்பல விதமான அனுஷ்டானங்களும் பலதிறப்பட்ட மனித உள்ளங்களின் வேட்கையைத் தணிக்க உண்டானவை. இவ்வேட்கை தீர்ந்த அந்நாளே, இவைகளும் மறைந்து விடும். அவ்வேட்கையிருக்கும்வரை மற்றவர்கள் எவ்வளவு கண்டனம் செய்தாலும் அவை யிருந்தே தீரும். விக்கிரக ஆராதனையை ஒழிப்பதற்காக நீங்கள் கத்திகளையும் பீரங்கிகளையும் கொண்டு உலகம் முழுதும் ரத்தப் பெருக்கெடுத்து ஓடும்படி செய்யலாம்; ஆனால் அவைகளின் அவசிய மிருக்கும்வரை அவை இருந்தே தீரும். அங்கனமே பலவிதமான வழிபாடுகளும் மத அனுஷ்டானங்களும் இருக்கும் அவை ஏன் இருக்கவேண்டுமென்பதை கீதையிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

இந்திய சரித்திரத்தில் வருத்தம் தரக்கூடிய நிகழ்ச்சிகள் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கின்றன. பல வகுப்புகளும் சண்டை செய்து கொள்ளும் சப்தம் கீதையிலே லேசாகக்

Koviloor Digital Library

கேட்கின்றது. பகவான் அவைகளுக்கு மத்தியில் தோன்றி அவைகளைச் சமரசப்படுத்துகிறார். மதங்களுக்குள் சமரசம் போதித்த பெரியோர்கள் அனைவரிலும் சிரேஷ்டராய் விளங்கின அவர் சொல்லுகிறார்: 'எல்லா மதங்களும் என்னுள்ளே நூலில் மணிபோல் தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.' கீதையின் காலத்திலேயே பல மதப் பிரிவுகளுக்குள்ளும் சண்டை இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய உபதேசங்களின் காரணமாக இச் சண்டைகள் ஓய்ந்து, கொஞ்ச காலம் சமாதானமாகவும் சமரசத்துடனும் கழிந்திருக்கலாம். ஆனால், இச் சச்சரவுகள் மறுபடியும் கிளம்பின. அக்காலத்து அவை மதச் சண்டையாக மட்டுமில்லாமல் ஜாதிச் சண்டையாகவும் இருந்தன நமது சமூகத்தில் முக்கிய அம்சங்களாக விருந்த க்ஷத்திரியர்களுக்கும் பிராம்மணர்களுக்கும் சண்டை உண்டாயிற்று. இந்தச் சண்டை சச்சரவுகளை நீக்கி, நாட்டில் உயர்ந்த வாழ்க்கையை மறுபடியும் ஸ்தாபிப்பதற்காக மறுபடியும் ஒரு ஆத்மிகப் பெரு வெள்ளம் பெருகி நாடு முழுவதும் பாயவேண்டியிருந்தது. அங்ஙனம் தோன்றிய வெள்ளம் சுமார் ஆயிர வருஷங்கள் ஆத்மிக உணர்ச்சியை நாடு முழுதும் பரப்பிற்று. அவ்வெள்ளத்தின் சிகரமாக வந்தவர் கௌதம புத்தர்.

அவருடைய உபதேசங்களைப் பற்றி உங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்திருக்கும் அவரை நாம் கடவுளின் அவதாரமாக வணங்குகிறோம் உலகம் அதுவரை கண்டிராத உயர்ந்ததொரு நீதி மார்க்கத்தை உலகிற்கு எடுத்துரைத்த உன்னதமான மகா புருஷர் அவர். அவர் ஒரு மகத்தான கர்ம யோகியாக விளங்கினர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே தன்னுடைய உபதேசங்களை வாழ்க்கையில் நடத்திக்காட்ட மறுபடியும் தோன்றிய மாதிரி இருந்தது அவரது வாழ்க்கை. கீதையின் மூலம் உபதேசிக்கப்பட்ட அதே வாக்குகள் மறுபடியும் புத்தர்

Koviloor Digital Library

பெருமான் திருவாயிலிருந்து தோன்றுகின்றன. 'ஆத்மிகத் துறையில் சிறிய முயற்சிகூட மரண பயத்திலிருந்து காப்பாற்றும்; பெண்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் கடவுள் தன்மையென்ற யாவற்றினும் உயர்ந்த பதவியை அடைய உரிமையுண்டு.' தம் பாச பந்தங்களை உடைத்தெறிந்து உயர்ந்த ஆத்மிக நிலையை அடைய அனைவருக்கும் உரிமையுண்டென்று கீதையில் சொல்லப்பட்ட வாக்கு புத்தர் உபதேசங்களிலும் காணப்படுகிறது 'கடவுள் தூய்மையும் சமதிருஷ்டியும் உடையவர். எனவே உலகப்பற்றைத் துறந்து அனைவரையும் சமமாகப் பாவிப்பவர்கள் இவ்வாழ்க்கையிலேயே கடவுளை அடைகிறார்கள்.' 'இங்ஙனம் கடவுள் எங்கும் உறைவதை அறிந்த ஞானி, எவருக்கும் கெடுதல் செய்யாதவனாய் பரமபதத்தையடைகிறான்.' இந்த உயர்ந்த வாக்கியங்களுக்கு உயிருள்ள உதாரணமாயிருக்கும் பொருட்டே கீதையை உபதேசம் செய்த அந்த பகவான் மறுபடியும் புத்த பகவானாகத் தோன்றினான் போலும்! அந்த சாக்கியமுனி. தீனபந்துவாய். ஏழைகளின்பால் மகத்தான கருணையுடையவனாய், அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்வதற்காகவே தெய்வீக பாஷையாகக் கருதப்பட்ட சமஸ்கிருத பாஷையையும்விட்டு, அக்காலத்து மக்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த பாஷையிலேயே தம் உபதேசங்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். தம் அரியாசனத்தையும் ராஜ்யத்தையும் துறந்து, பரம தரித்திரர்களிடமும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடமுமே வாழ்ந்துஅவர்களைத் தம் விசாலமான இருதயத்துடன் சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டார்

அவருடைய மகோன்னதமான தன்மையைப்பற்றியும் மகத்தான வேலையைப்பற்றியும் நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் அவர் வேலை முறையில் ஒரு தவறு இருந்தது. அதற்காக நாம் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் இங்ஙனம் உரைப்பதன் மூலம் புத்த பகவானிடம் குறை

Koviloor Digital Library

கண்டுபிடிப்பதாக நினைக்காதீர்கள். அவருடைய தூய்மையான தன்மை அளவற்ற மகிமையுடையது ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாய், அவருடைய உன்னதமான லட்சியங்களை அப்பொழுது இந்துமதத்தில் சேர்ந்த நாகரிகமற்ற பல மக்கள் கிரகிக்க முடியாதவர்களாயிருந்தார்கள். இம்மக்கள் பலவிதமான குருட்டு நம்பிக்கைகளுடனும் கோரமான அனுஷ்டானங்களுடனும் இந்து மதத்திற்குள் நுழைந்தார்கள். அந்த சமயத்தில் அவர்கள் நாகரிகமுடையவர்களாக ஆக்கப்பட்டதாகத் தோன்றிற்று. ஆனால் சில நூற்றுண்டுகள் கழியுமுன், அவர்களுடைய முன்னோர்கள் பின்பற்றி வந்த பாம்பு, பிசாசு ஆராதனைகள் வெளிக்கிளம்பின. இதன் காரணமாக இந்தியா முழுதும் ஒரே குருட்டு நம்பிக்கை மயமாக மாறிற்று. பௌத்தர்கள் உயிர்ப்பிராணிகளைப் பலியிடக் கூடாதென்ற கொள்கையை அனுசரித்து, வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யாகங்களைக் கண்டித்திருந்தனர். இந்த யாகங்கள் தனி வீடுகளில் செய்யப்பட்டு வந்தன. அந்த யாகத்திற்கு வேண்டிய ஆடம்பரமெல்லாம் நெருப்புத்தான். இந்த யாகங்கள் ஒழிக்கப்பட்டன. ஆனால் அவைகளுக்குப் பதிலாக நீங்கள் இப்பொழுது காணும் ஆடம்பரமான கோவில்களும் பூசைகளும் புரோகிதர்களும் தோன்றினர்கள். புத்தர், பிராம்மணர்கள் செய்து வந்த விக்கிரக ஆராதனையை அழித்தாரென்று சில படித்தவர்கள் எழுதுவதைப் பார்த்தால் எனக்குச் சிரிபபு வருகிறது. தற்கால பிராம்மணர்களும் விக்கிரக ஆராதனையும் பௌத்த மதத்தால்தான் உண்டாக்கப்பட்டனவென்பதை அவர்கள் அறியார்கள்.

ரஷ்யா நாட்டைச் சேர்ந்த சரித்திராசிரியர் ஒருவர் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் ஏசுநாதரைப்பற்றி ஓர் அபூர்வமான சரித்திரமொன்று எழுதியிருந்தார். அதில் ஏசுநாதர் பிராம்மணர்களிடம் கற்றறிந்து கொள்வதற்

Koviloor Digital Library

காகப் பூரிக் கோவிலுக்குச் சென்றதாகவும், அப்பிராம்மணர்களுடைய குறுகிய மனப்பான்மையையும் விக்கிரக ஆராதனையையும் கண்டு வெறுப்பெய்தி, அங்கிருந்து திபேத்திற்குச் சென்றதாகவும், அங்கு லாமாக்களிடம் பயின்று பூரணமடைந்து திரும்பிச் சென்றதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்திய சரித்திரத்தை மேல் போக்காகப் படித்தவர்கள் கூட இதை முற்றிலும் அபத்தமென உணர்வார்கள். பூரிக்கோவில் அக்காலத்தில் பௌத்தர்களுக்குச் சேர்ந்ததாக விருந்தது. மற்ற பல கோவில்களைப் போல் இதுவும் பிற்காலத்தில் இந்துக் கோவிலாக மாற்றப்பட்டது. பூரி (ஜகன்னாத்) கோயிலில் அக்காலத்தில் ஒரு பிராம்மணன் கூட இருந்திருக்க முடியாது. இந்த ரஷ்யநாட்டு சரித்திராசிரியர் ஆராய்ச்சி எவ்வளவு அழகாகவிருக்கிறது!

எல்லா உயிர்களின்பாலும் அளவற்ற கருணையையும், உலகிலேயே மிக உயர்ந்த நீதி மார்க்கத்தையும் புத்த பகவான் உபதேசித்தருளியிருந்தார். எனினும் அவர் கட்டிய கட்டிடம் அனைத்தும் கொஞ்ச காலத்தில் இடிந்து விழத் தலைப்பட்டது. பௌத்த மதம் க்ஷீணித்த பிற்பாடு இந்திய சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பயங்கரமான வீழ்ச்சியைப் பற்றியும் சீர்கேட்டைப் பற்றியும் சொல்ல எனக்கு நேரமும் இல்லை, மனதும் இல்லை மிகக் கோரமான அனுஷ்டானங்களும், மிகக் கேவலமான நூல்களும் தோன்றின. மிக மிருகத்தனமான பழக்கங்கள் கூட மதத்தின் பெயரால் கையாளப்பட்டன.

இந்நிலையிலிருந்து இந்தியா காப்பாற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. எனவே பகவான் மறுபடியும் தோன்றினார். 'தர்மம் குன்றும் போதெல்லாம் நான் தோன்றுவேன்' என்று சொன்ன ஈசுவரன் மறுபடியும் திருவவதாரம் செய்தார். இம்முறை தெற்கே அத்தோற்றுவாய் நேர்ந்தது.

Koviloor Digital Library

ஆதி சங்கரர் தம் பதினாறுவது பிராயத்திற்குள் தாம் எழுத வேண்டிய எல்லா நூல்களையும் எழுதி முடித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவருடைய வாழ்க்கை மிக அற்புதமானது. இப்பதினாறு ஆண்டுப் பிள்ளையின் நூல்கள் தற்கால உலகிற்கே ஓர் அதிசயமாக விருக்கின்றன. அவ்விளைஞனும் அதி ஆச்சரியமானதொரு மகா புருஷனாக விருந்தான். இந்திய சமூகத்தை அதன் பழைய பரிசுத்த நிலைமைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார் அவர் முன்னிருந்த இமாலயம் போன்ற வேலையை நினைத்துப் பாருங்கள்! அக்காலத்தில் நாடு இருந்த நிலைமையைப் பற்றி உங்களுக்குக் கொஞ்சம் சொல்லியிருக்கிறேன். டார்டார்கள், பெலூச்சிகள் முதலிய நாகரிகமற்ற மக்கள் பலர் பௌத்தர்களாகி நம் சமூகத்தில் கலந்தார்கள். தங்கள் பழைய கோரமான பழக்கங்களையும் அவர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வந்த காரணத்தால், நாடு முழுவதும் மிகக் கோரமானதும் மிருகத்தன்மையானதுமான பழக்கங்கள் நிறைந்தன. இதுதான் அவ்விளைஞர் பௌத்தர்களிடமிருந்து பெற்ற ஆஸ்தி அன்றையலிருந்து இன்றுவரை இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து மக்களைக் காப்பாற்ற வேதாந்தம் முயற்சி செய்து வருகிறது. அப்பணி இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அது இன்னும் முடிந்தபாடில்லை. சங்கராச்சாரியார் ஒரு பெரிய தத்துவஞானி. பௌத்த மதமும் வேதாந்தமும் உண்மையில் வேறல்லவென்பதையும், அவை அடிப்படையாக ஒன்று தானென்பதையும் அவர் எடுத்துக் காண்பித்தார் ஆனால் புத்தபகவானுக்குப் பின் வந்தவர்கள் அவருடைய தத்துவங்களின் உண்மையை உணராமல், கடவுள் இல்லை யென்று சொல்லி நிரீசுவர வாதிகளாகி, வீழ்ச்சி யடைந்தார்கள் என்பதையும் அவர் எடுத்துரைத்தார். இதன் காரணமாக மக்கள் அனைவரும் தங்கள் பழைய மதத்திற்குத் திரும்பினார்கள் ஆனால் அவர்கள் அதுவரை பின்பற்றி வந்த அனுஷ்டானங்களை என்ன செய்வது?

Koviloor Digital Library

சங்கரருக்குப் பிறகு அருள் ஒளி பெற்ற ராமானுஜர் தோன்றினர். சங்கரருடைய புத்தி அதி நுட்பமானது; ஆனல் அவருடைய இருதயம் அவ்வளவு விசாலமானதாக இருக்கவில்லை. ராமானுஜருடைய இருதயம் விசாலமானதாக விருந்தது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக அவர் பச்சாத்தாபப்பட்டு வருந்தினர். அவர்களுடைய பழைய அனுஷ்டானங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் இயன்ற வரையில் பரிசுத்தப்படுத்தி, புதியதாக்கி, அவைகளை அவசியமாக வேண்டியிருந்தவர்களுக்கு அளித்தார். அதே சமயத்தில் உயர்ந்த ஆத்மீக சாதனைகளையும் பிராம்மணர்களிடமிருந்து பறையர் வரை அனைவருக்கும் உரிமையாக்கினர். இதுதான் ஸ்ரீ ராமானுஜர் செய்த அரும்பணியாகும் இப்பணி வட இந்தியாவுக்கும் பரவியது. இது அங்கு பல பெரியோர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனல் அது வெகு காலத்திற்குப் பிறகே, அதாவது முகம்மதிய ஆட்சியின் போதே பரவியது எனலாம். இப்பணியை மேற்கொண்டவர்களில் மிக சிரேஷ்டமானவர் சைதன்ய தேவர். ராமானுஜருக்குப் பின் வந்த எல்லாப் பெரியோர்களும் 'அனைவருக்கும் ஆத்மீக வாழ்வில் சம உரிமை உண்டு' என்ற தத்துவத்தை உபதேசித்தருளினர்கள் ராமானுஜர். சங்கரர் - இவர்களுக்கு முந்திய தீர்க்கதரிசிகளின் உபதேசமும் அதுவேயாம். சங்கரர் குறுகிய மனப்பான்மை யுடையவரென்று சிலர் சொல்லுகிருர்கள். அவர்கள் ஏன் அப்படிச் சொல்ல வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை அவருடைய நூல்களில் யாதொரு விதமான குறுகிய மனப்பான்மையும் காணப்படுவதில்லை இக்குறை அவர்பால் சொல்லப்படுவதற்குக் காரணம் அவருடைய சீடர்களுடைய குறைபாடுகளே போலும்.

வங்காளத்தில் தோன்றிய சைதன்ய தேவர் கோபிகளின் அன்புப் பைத்தியத்திற்குத் தற்கால உதாரணமாக

Koviloor Digital Library

விளங்கினுர். பிராம்மண குலத்திலே, தர்க்கத்தைச் சிறப்பாக பயின்ற ஒரு குடும்பத்திலே பிறந்து, தாமும் வாதங்களில் வெல்வதையே மனிதன் எய்துதற்குரிய பெருமையாகக் கொண்டு, தர்க்கம் வியாகரணத்திற்கு ஆசிரியராகவிருந்த அவர். ஒரு பெரியோருடைய அருள் பெற்று அதன் காரண மாக அவருடைய வாழ்க்கையே மாறப்பெற்று, தர்க்கம் வியா கரணம் முதலிய அனைத்தையும் விடுத்து. பக்திப் பயித்தியத் தில் ஈடுபட்டு உலகிலேயே பக்தியை உபதேசிக்கும் ஆசாரி யர்களில் சிரேஷ்ட மானவரானுர். அவருடைய பக்திப் பெருக்கு வங்காளம் முழுவதும் பரவி, அனைவருக்கும் ஆறுத லளித்தது. அவருடைய அன்பும் கருணையும் எல்லையற்றி ருந்தது. பரிசுத்தவான் பாவி, இந்து முசல்மான், நல்லவர் கள் கெட்டவர்கள், வேசிகள் விபசாரிகள், முதலிய அனைவர் பாலும் அவருடைய கருணையிருந்தது. அவரைப்பின்பற்றும் மதப்பிரிவினர், காலாந்தரத்தில் வீழ்ச்சியடைந்திருந்த போதி லும் இன்று கூட தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் ஜாதிப்பிரஷ்டர் களுக்கும், பலவீனர்களுக்கும் அவருடைய மதம் புகலிடமாக விருப்பதைக் காணலாம் உண்மையை உரைக்க வேண்டு மாஞல், இன்னுமொரு விஷயமும் நான் இங்கு சொல்ல வேண்டும். ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மதப் பிரிவுகளில் ஒரு சமரச மனப்பான்மையிருக்கிறது. சங்கரரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எல்லா மதங்களும் ஒரே நோக்கத்தை யுடையனவென்பதை ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். ஆனுல் அவர்கள் மிகுதியாக ஜாதித் துவேஷம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறூர்கள் ஆனுல் வைஷ்ணவர்களிடம் இத்தகைய ஜாதித்துவேஷமில்லை; ஆனுல் மதத்துவேஷமிருப்பதைக் காணலாம்.

சங்கரருக்கு அதிநுட்பமான மூளையிருந்தது. ராமானுஜ ருக்கு அதி விசாலமான இருதயமிருந்தது. இத்தகைய நுட்ப மான மூளையும் விசாலமான இருதயமும் ஒன்ருகச்சேர்ந்து

Koviloor Digital Library

ஒருவர் பிறப்பதற்குக் காலம் ஏற்றதாகவிருந்தது. சங்கருடைய அதி கூர்மையான புத்தியும், சைதன்யருடைய அதி அற்புதமான பரந்த எல்லையற்ற கருணையும் ஒருங்கே வாய்க்கப் பெற்ற ஒரு பெரியார் தோன்றுவதற்குக் காலம் தகுதியாக விருந்தது. எல்லா மதங்களிலும் அந்த ஒரே பரம்பொருளைக் காணக்கூடிய ஒருவர்—ஏழைகளுக்காகவும் பலவீனர்களுக்காகவும். சமூகத்திலிருந்து தள்ளப்பட்டவர்களுக்காகவும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகவும் இந்தியாவிலோ அல்லது வெளி நாடுகளிலோ இவ்வுலகிலிருக்கும் ஒவ்வொருவருக்காகவும் மனதிரங்கி, நைந்துருகி, ஒவ்வொரு உயிரிலும் கடவுளைக் காணக்கூடிய ஒருவர்—அத்துடன் ஒன்றுக்கொன்று வாதமிட்டுக்கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா மதங்களையும் சமரசப்படுத்தக் கூடிய உயர்ந்த கருத்துக்களையும் உலக முழுதும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மதத்தையும் உண்டாக்கக்கூடிய மகத்தான அறிவுச்சுடர் பொருந்திய ஒருவர் இக்காலத்தில் தோன்ற வேண்டியது அவசியமாகவிருந்தது. அத்தகைய மனிதர் ஒருவர் பிறந்தார். அவருடைய திருவடிகளில் அமர்ந்து அவருடைய உபதேசங்களைப்பெறக்கூடிய பேரதிர்ஷ்டம் எனக்குக் கிடைத்தது அத்தகைய ஒரு மகா புருஷர் தோன்றுவதற்குக் காலமும் சமயமும் ஏற்றதாக விருந்தது. எனவே அவரும் தோன்றியருளினர். அதில் மிக ஆச்சரியமான விஷயமென்னவெனில், மேல் நாட்டு எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் மிகுதியாகக் கொண்டு, மேல் நாட்டு நாகரிகத்தையே தன் குறியாகக் கொண்ட ஒரு நகருக்கருகிலேயே அவர் வாழ்க்கையின் வேலையை நடத்தி வந்ததுதான்! அவருக்கு யாதொரு புத்தகப் படிப்பும் இருக்கவில்லை; தம் கையெழுத்துப் போடக்கூட அவர் கற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனல் அவர் அறிவு, மகத்தானதாகவிருந்தது. நமது சர்வகலாசாலைகளில் மிகத் திறமையுள்ளவர்களென்று பட்டம் பெற்றவர்கள்கூட அவர் அறிவின் திறனைக் கண்டு

Koviloor Digital Library

அதிசயித்தார்கள். இந்த ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஓர் அற்புதமான மனிதராக விருந்தார். அவரைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால், பேச்சு மிகப் பெருகி விடும். அவரைப்பற்றிச் சொல்ல இன்று எனக்கு நேரமில்லை. ஒன்று மட்டும் அவரைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்ல விரும்பு கிறேன். அவர் இதுவரை இந்தியாவில் தோன்றிய மகரிஷி கள் அனைவருடைய ஞானத்தையும் ஒருங்கு பெற்று, தற் காலத்திற்கு அவசியமான தர்மத்தை உபதேசம் செய்யத் தோன்றியிருக்கிருர். அவருக்கு அடிப்படையாக தெய்விகசக்தி வேலை செய்கிறது. ஓர் ஏழைப் பிராம்மண பூசாரியின் மகன், ஓர் உள்நாட்டுக் குக்கிராமத்தில் பிறந்தவர், எவரும் அறியா மல் பிறந்து வாழ்ந்தவர், இன்று ஆயிரக்கணக்கான மக்க ளால் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் தொழப்படுகிருர்; நாளை இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களால் தொழப் படுவார். பகவானின் திருச்சித்தத்தை யாரே அறிவார்கள்? என் சகோதரர்களே! இப்பொழுது நீங்கள் கடவுளுடைய அருட் குறிப்பைக் காணவில்லை யென்ருல், உங்களைக் குருடர் கள், பிறவிக் குருடர்களென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வேறு சந்தர்ப்பமும் அவகாசமும் கிடைத்தால், அப்பொழுது உங்களுக்கு அவரைப் பற்றி அதிகம் சொல்லுகிறேன். நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புவது இதுதான்: நான் சொன்ன வார்த்தைகளில் ஏதாவது உண்மையிருக்குமானல் அது அவருடையதே நான் உரைத்ததில் ஏதாவது தவறு கள் இருக்குமானல், அவையனைத்தும் என்னுடையனவே.

GANDHI RAJAJI MANDRAM
காந்தி ராஜாஜி மன்றம்
காரைக்குடி
KARAIKUDI.

Koviloor Digital Library

"உலகில் உயர்ந்த காரியங்கள் அனைத்தையும் சாதித்தவர்கள் மனிதர்கள். அவர்கள் உன்னையும் என்னையும் போன்றவர்களே. ஆண்மை மாத்திரமிருந்தால் நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள் எதையும் செய்து முடிக்க முடியும். எனவே தைரியத்தை மேற்கொள்! எழுந்திரு! விழித்திரு! கருதிய கருமம் கைகூடும் வரை உழைத்திடு."

— சுவாமி விவேகானந்தர்